

[Villemoes.]

Jeg siger til danske Magthavere: Tænk de samme Tanker og handl derefter, begynd saa smaat, vi er jo smaa her, saa kan vi maaske faa lidt Gang i Sagerne efterhaanden. Det mener jeg er bedre end at spille Tiden i Genève eller andre Steder. Lad os komme lidt i Gang med Sagerne herhjemme. Den liberale Økonomis Vej er den eneste Udvej for Verden.

Det Lovforslag, vi her har til Behandling, ligner jo sine Forgængere; det ligner dem derved, at hver Gang det høje Ministerium faar Valutaloven fornyet, faar den højtærede Handelsminister mere og mere Magt. Det gælder ogsaa nærværende Lovforslag. Erhvervenes Indflydelse nærmer sig overordentlig stærkt Nulpunktet; der fortsættes paa alle Omraader med Bemyndigelser til Ministeren.

Jeg ønsker at anerkende Plusserne i Lovforslaget, og jeg gør det ved at nævne de efter min Mening smaa Forbedringer, der er foreslaaet. Jeg erkender, at Fri-listen lyder paa et betydeligt større Tal end tidligere. Saavel Ministeren som det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Ch. Petersen) har nævnt, at denne Liste, der hidtil kun omfattede Importvarer for ca. 80 Millioner, nu er udvidet til at omfatte for ca. 460 Mill. Kr. som Følge af, at man har overført flere Vareposter til den. Man har overført Korn og Foderstoffer, Palme-, Kokos- og Jordnødder, Soyabønner o. s. v. Man har tillige overført en Række Varer, som maaske tør betegnes som Isenkramvarer, og det kan jeg kun hilse med Glæde. Selv om vi ved — og det er jo heller ikke skjult af den højtærede Minister —, at Overflytningen faktisk ikke betyder noget i Praksis, er den dog en Erkendelse af, at man af Hensyn til Befolkningen ikke kan fortsætte med denne Lovgivning ganske uforandret. Man vil ogsaa nu tildele Importtørerne Importattesterne i to halvaarlige Perioder. Jeg kan ikke se rettere, end at dette for en Række Grovvarers Vedkommende, ogsaa for Varer fra oversøiske Pladser, maa have sin Betydning, og derfor anerkender jeg det. Jeg anerkender ogsaa, hvad der er lige ud ad Landevejen, at Ministeren, i det Øjeblik saa og saa mange Varer gaar bort fra de bundne Lister, ikke faar $\frac{1}{4}$ pCt.s-Afgiften til sin store Administration, Afgiften til Kontoret falder jo ganske automatisk bort for disse Varers Vedkommende. Der er blot den Fejl ved det, at der ikke er noget revolutionerende heri, Importen af disse Varer har praktisk talt kunnet foregaa uhindret indtil i Dag.

Men jeg spørger: gælder det for Resten ikke ogsaa for mange andre af de store Artikler, som Danmark køber fra Ulandet, at de kunde overføres til denne Liste? Jeg tror, at det kunde ske uden Skade.

Angaaende Lovforslagets Enkeltheder skal jeg ikke sige mange Ord, men blot nævne nogle enkelte Ting. I Lovforslagets § 3, sidste Stykke, staar der:

„Varefortegnelsen vil senest i Efteraaret 1938 efter Forhandling med Valutaraadet være at optage til Revision med Henblik paa Muligheden af yderligere Lempelser inden Udarbejdelsen af Planer til Indførselens Regulering i 1939.“

Skønt Lovforslaget skal gælde for to Kalenderaar, bebudes der altsaa herigennem yderligere Lempelser. „Yderligere Lempelser“, det kalder jeg skam ikke uvittigt, for der er jo ingen Lempelser foreslaaet endnu. Hvad der er Tale om, er ikke Lempelser, det er kun en Overflytning, en Simplificering, der finder Sted. Alligevel bebuder man altsaa at ville komme med yderligere Lempelser!

I Lovforslagets § 6 omtales private Vareudvekslingsforretninger, der som sædvanlig kun kan ske efter Forholdet: 1:1. De Handeler, de højtærede Ministre afslutter, er ikke altid efter dette Forhold, men de private kan ikke faa mere Frihed, end at de i allerheldigste Tilfælde skal handle, som om der ingen Penge fandtes i Verden. I øvrigt skal det naturligvis afgøres af den højtærede Minister, om en saadan Handel maa finde Sted eller ej. Man lægger derved en Bremse paa det private Initiativ, hvis ellers et saadant kan udfolde sig i disse sørgelige Tider.

Der staar i § 7 — jeg var inde paa det før —, at

„Planen for Indførselens Regulering udarbejdes halvaarsvis af Valutacentralen og forelægges efter at have været drøftet med Danmarks Nationalbank for Valutaraadet.“

Jeg tillader mig at forespørge, om dette Valutaraad, som vi nu har haft i nogle Aar, og som altsaa skal vedblive at bestaa, virkelig har noget som helst at skulle have sagt. Det kan naturligvis nok sige noget, men kan det faa nogen Indflydelse paa, hvad Ministeren vil bestemme?

I § 12 tales der om, hvorledes man kan fremsætte Besværinger over Valutacentralens Afgørelser. Jeg gaar ud fra, at det er af praktiske Grunde, for at fremme Ekspeditionen, at den højtærede Minister har sat sig selv ind som Overhøjesteret, idet han nemlig ogsaa dør faar den endelige Afgørelse.